

Aubrechtová

Svatava

Návštěvy

TRITRIADAT

EDICE
DELFIN

SVAZEK STÝ
DEVADESÁTÝ
OSMÝ

SVATAVA
AUBRECHTOVÁ
NÁVŠTĚVY

TRIÁDA
2018

Svatava
Aubrechtová
Návštěvy

© Svatava Aubrechtová, 2018
ISBN 978-80-7474-231-6
ISBN (PDF) 978-80-7474-245-3
ISBN (ePub) 978-80-7474-246-0
ISBN (mobi) 978-80-7474-247-7

*Patrně není nevinnější a pěknější
a svým smyslem, s jistotou,
pozoruhodnější záměr lidského konání
než zavítat k někomu, či někoho
uvítat – navštívit se. Sotva bychom
nalezli v životě člověka úkon
mystičtější, ačkoli tak všední.*

CYPRIAN KAMIL NORWID

Arkánům gravitací

Lunapark, těsný
stan, starý
akrobat, chatrné
paraple, lano,

kus nad zemí, akrobat, v sobě
ulitý jak cín, balancuje. Díky
Bohu, bohudík, řekne si, když
se udrží, skrovný

akrobat, skromný
stan, kus nad zemí
labutě jej oblétají, houf
laminátových labutí.

Co dělat v cizím
městě večer a když
se tmí? V katedrále

nešpory, z boční kaple
rozptýlený svit, loď
ve tmě. Zářící

budova vedle, zní
hudba z ní, večery
tanga. V dómu,

v ticho mezi verše
žalmů, stápní se: -Dotkni
se mne. Čtyři rohy

parketu, čtyři
jeviště, do záře
vlíná pár za

párem, abrazo, caricias, ven
y va, tichá těla,
sélah. Ze tmy

svatá Anna sama
třetí, svatá Marie také
by rády zpívaly -Plná

smíchu naše ústa,
a Ježíšek –Rty moje
plné radosti, jak

ale mohou, když jim
tváře zuráželi
ikonoklasti? Bien

parado, holubice
postříbřené z ryzího
zlata! Co dělat?

V okamžiku, kdy se dítě
snaží zamaskovat pád,
dospívá. A začne se vyhýbat
limitům rovnováh. A když

nevyhnutelně klopýtne? Jako každý
virtuoz zahraje lehce
falešně, takže se zdá,
čeho se chytíš, objímáš.

Katecheze

-Spravedlivý!! Velemoudrý!!!

Hosté, hledíme si šálků, káva,
z čerstvé máty čaj a jako
by tu nebyla.

-A práva nepravá dal?!

Z jasmínových perel čaj, sotto
voce smyčce, jestlipak
mi taky hrábne?

-Že i zvěři nekázal nasadit líce druhého??

A jako
by se nedělo.

Zmije rozšlehané hůlčičkou, tetička
Mařenka se mstí, snad
jen proto chodí na houby, –Pomsta
je cukrář! My rozpačití nad každým
ubitým hadem, jejím vášnivým
hněvem, vždyť víme jak
to bylo s její láskou a že se z toho
pomátla. A teď

ta Goura victoria, co mi nikdy
nezapadla do přízně pro tetinu
podobu. Voliéry plny ptactva, křik
výstražný, křik vábení, křik hnízd, mezi
tím, sotva
k zaslechnutí, neznalý
systematiky, pták
dožaduje se
člověka. Podél sítě

zdušený, důvěřivý
hlas, podle pletiva, jednoho
z obou stran, a co
dál, ty
a já, vylidnil se pavilon,
zamyká se zahrada.

Kterékoli z míst

Nějaká paní se mnou vystoupila z tramvaje
a umřela. Tady?

Taková sešlá, tašku na kolečkách. Ještě
jeden pohyb boty, jakby chtěla vykročit a už

vykročila. Tady!

Nic než luxus hotelů, sídla mondiálních koncernů,
terminál Cruise Travel, parkovací dům, ocelový most,
beton, plast, kov, plazma, sklo, dávno

už dotančily sloupy, jen nemístná
paní, tady,
na zemi, nabízí metafory. Konečně

ten kousek refýže něžně
setře vanoucí cár igelitu. To asi vánek
západní vyznačil nástup do mýtu.

Dvě kavky se servaly o ptáče. Hrůza
rámusu z toho až k finálnímu tíknutí rvaného
holátka. Vpředvečer této aféry propadla
kavka komínem do krbu

a hořela. Smolná křídla rozprostřena
přes žířící polena, jak nějaký
předgalaxijní duch. A hořela. Brka
klenotně vroubena dmychem žhoucích
tónů, zřídka k spatření taková
krása! Do poslední chvíle rozevřený
zobák, avšak vzlyk

až nazítří za ni vyrazí
to cupované ptáče. A shořela. Trvalo
věčnost, než z domu vyvanul
čpavý puch.

Z kavárny

Sedí u okna. Ona
 si maluje, šikovné cestovní náčiní,
 koloruje nebe, můstek, kanál, dům,
 on si čte International Herald Tribune, chvílemi
 jí předčítá: –Cleopatra a její šperky opět
 září v Cannes; nazeleno strom. –Nejlepší
 sluch na světě, 300
 kHz, má zavíječ voskový; budovy sienou. Z bursy
 nic. O válkách. Aby snad ne
 přetáhla. Stať o kašně z lepenky, a jež
 tleje na kaši, –Vytvářím
 nezbytí, tvrdí výtvarník, zákruty
 kolejí. Toronto prohrálo s Bostonem 4:
 5. Obloha šedivě, Traveler's Forecast
 16. května 2013. Jak asi udělá
 děšť? Manžel říká: –Už

je čas. Odkládá tisk, manželka
 sklídí štěteček, barvičky, obrázek, je
 čas. Na stolku zbyly noviny, –Samota

zabíjí, je čas jít.

A podíval se tam, kde měl
mít nohy. –A já křičel,
jak mě vezli, já křičel kam
mě vezete, já chci domů, já
křičel a plakal vezměte mě
domů, nikdo nic neřek a já
plakal já chci domů, vezměte
mě domů! Stejně tu ale
nezůstanu, stejně
jim ale uteču!, a podíval
se tam.

Ořechovka

Šlechtěné dívky, síťované rukavičky,
mládenci jelenice, z aerovek do hal,
kde chladivé kytice pivoněk
a růží a jistě bronzy, Sucharda, oleje,
Kaván, pánové sejmou klobouky, slečny
si účes uhladí pohybem nějaké před
ideologické nevinny, na stříbře
grenadiny, ledová káva, –Jaká je ta

svíčková, ujde? Tak to si ji taky
dám. Jedna z tehdejších elegantních dam,
bílou hřívu ukázněnou do uzlu, jediný jen
už zub, svévole půvabu je ale
bůh, zlaté ryby vzlétají
nad mraky, –Oni ti Chládkovi tu dřív
taky měli zahradnictví. To vám bylo
stromků, keřů, pereny až

tam! –Že to tady ale byl
asi život, co? –No to ano, to byl,
ale ty děti tam nahoře v těch
domcích, to byla bída! –Zahradu
měli jste určitě pěstěnou? –No to víte,
tatínek na to dbal, ale ty děti
z těch domků, ty ani neměly
ve škole co jíst. V nákupních